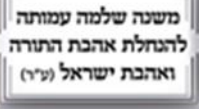

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מסטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

איתי בן עודד ע"ה

עודד בן נחמן ע"ה

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

קולית - כל עצם שיש בו מוח, נקראת קולית, ובייחוד נקראת כך עצם הירך **הַמֵּת** עצם מאדם מת, ו**קולית המְקַדְּשִׁים** עצמות מקרבנות שנעשו פיגול, או נותר, שדינם שמטמאים הם את הידים משום גזירת חכמים, כדי שהכהנים יהיו זהירים שלא לפגל את הקרבנות בכוונה, וכך מפסידים הם את בעלי הקרבן, וכן שיהיו זריזים, ולא יותירו מהקרבנות מחמת עצלות, **הַנוֹגֵעַ בְּהֶן** בקולית המת, או בקולית הקרבנות, **בִּין סְתוּמִים** בין שהעצמות סתומות ואטומות ולא ניתן לנגוע במוח שבתוכם **בִּין נְקוּבִים** בין שיש בהם נקב וניתן לגעת במוח שבתוכם - **טָמֵא** הנוגע בהם טמא, שכן בקולית המת אפילו עצם שאין בו מוח והיא בגודל שעורה מטמא במגע ובמשא, והנוגע בקולית הקרבנות שנפסלו, מטמא בגזירת חכמים מהטעם שהבאנו לעיל. **קולית מבהמה שהינה נְבֵלָה, וקולית השרץ, הַנוֹגֵעַ בְּהֶן סְתוּמִים** כשהם אטומים, ולא ניתן לגעת במוח העצם - **טְהוֹר** לפי שעצמות נבילה ושרץ אינם מטמאים* **נְקוּבִים כָּל שֶׁהוּא** אבל אם היה בעצמות נקב אפילו קטן מאד, שניתן להכניס דרכו שערה מהראש, או מהזקן, ועל ידם ניתן לגעת במוח העצם, שבנגיעתם נטמא האדם - **מְטַמְּאִין בְּמַגֵּעַ** הנוגע בקולית הנקובה טמא, שנחשב כאילו נגע במוח העצם עצמו**. שואלת המשנה **מִנֵּין שְׂאֵף בְּמִשָּׂא** כלומר מניין למדים שדין הנושא אותם הוא כדין הנוגע בהם, היינו שהנושא קולית סתומה טהור, והנושא קולית נקובה של נבילה*** טמא **תְּלַמּוּד לּוֹמֵר** (ויקרא יא, לט-מ) **"הַנֹּגֵעַ... וְהַנִּשָּׂא"** "הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב... והנושא את נבלתה... וטמא עד הערב", שמכאן למדים **אֵת שֶׁפָּא לְכָל מַגֵּעַ - פָּא לְכָל מִשָּׂא** כל חלק בנבילה שהנוגע בו טמא, אף הנושא אותו טמא, **לֹא פָּא לְכָל מַגֵּעַ - לֹא פָּא לְכָל מִשָּׂא** וכל חלק בנבילה שהנוגע בו טהור, אף הנושא אותו טהור.

* לפי שבנבילה נכתב "הנוגע בנבלתה יטמא", ומכאן למדו כשנוגע בנבילה נטמא, אך לא כשנוגע בעצמות, ובשרצים נכתב "ונוגע בנבלתם יטמא" וגם כאן למדו הנוגע בנבילה עצמה נטמא, אך לא כאשר נוגע רק בעצמות.
** דין זה נלמד ממה שנאמר "הנוגע... יטמא", ולמדו מכאן, את שניתן לגעת במוח טמא, ואת שלא ניתן לגעת במוח טהור.
*** ודווקא קולית של נבילה ולא שרץ, שכן שרץ אינו מטמא במשא.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו

פִּיצַת הַשֶּׁרֶץ הַמְרֻקֶמֶת בין שמונת השרצים עליהם כתבה התורה, ישנם שרצים שמטילים ביצים, כגון: הצב, הלטאה והחומט, ובאה המשנה ללמד שביצה שנוצר בתוכה שרץ - הביצה **טְהוֹרָה** אע"פ שהשרץ שבתוכה טמא, הואיל והביצה אטומה ולא ניתן לגעת בשרץ, ברם אם **נִקְבָּה** יש חור בביצה **כָּל שֶׁהוּא** אפילו נקב קטן מאד שניתן להכניס בתוכו שיערה ואיתו לגעת בשרץ - הביצה **טְמֵאָה** ומטמאה את הנוגע בה, לפי שאפשר לגעת בשרץ עצמו שנמצא בתוך הביצה, אף הנוגע בביצה שהיא 'שומרת' על השרץ שבתוכה נטמא, כדין הקולית שעליה למדנו במשנה הקודמת. **עֲכָבֵר * שְׁחָצִיּוֹ בָּשָׂר וְחָצִיּוֹ אֲדָמָה** היינו שלא הושלמה עדיין יצירתו, ולכן חצי ממנו הוא עדיין אדמה וחצי ממנו נהפך לבשר, **הַנוֹגֵעַ בְּבָשָׂר - טְמֵא** הנוגע בחצי שהינו בשר טמא, כדין הנוגע בשרץ, אבל הנוגע ב**אֲדָמָה** היינו בחלק שהוא עדיין אדמה - **טְהוֹר** לפי שחלק זה לא נחשב כשרץ. **רַבִּי יְהוּדָה** חולק על תנא קמא ו... **אוֹמֵר: אִף הַנוֹגֵעַ בְּאֲדָמָה** בחלק שהוא עדיין אדמה **שֶׁפָּנְדָה הַבָּשָׂר - טְמֵא** לפי שבסוף התהליך גם חלק זה בעכבר יהפוך להיות בשר.

*בזמן המשנה היה שרץ שלא היה פרה ורבה כמו שאר השרצים, אלא היה נוצר כולו מן האדמה.

רבינו עובדיה מברטנורא

ביצת השרץ - יש משמונה שרצים שמטילים ביצים, כגון הצב והלטאה והחומט.

המרקמת - שנוצר בה אפרוח. **טהורה** - לפי שאי אפשר ליגע באפרוח שבפנים.

ניקבה כל שהוא טמאה - ואף על פי שלא נגע. שהשומר מכניס ומוציא טומאה בדבר שאפשר ליגע.

עכבר שחציו בשר - יש מין עכבר שאינו פרה ורבה, אלא מעצמו נוצר מן האדמה, כאשר המשרצת תולעים. ואם עדיין לא נשלמה בריאת העכבר אלא מצדו אחד הימני או השמאלי. הנוגע בבשר, טמא. באדמה שכנגדו, טהור.

רבי יהודה אומר כו' - ואין הלכה כרבי יהודה.